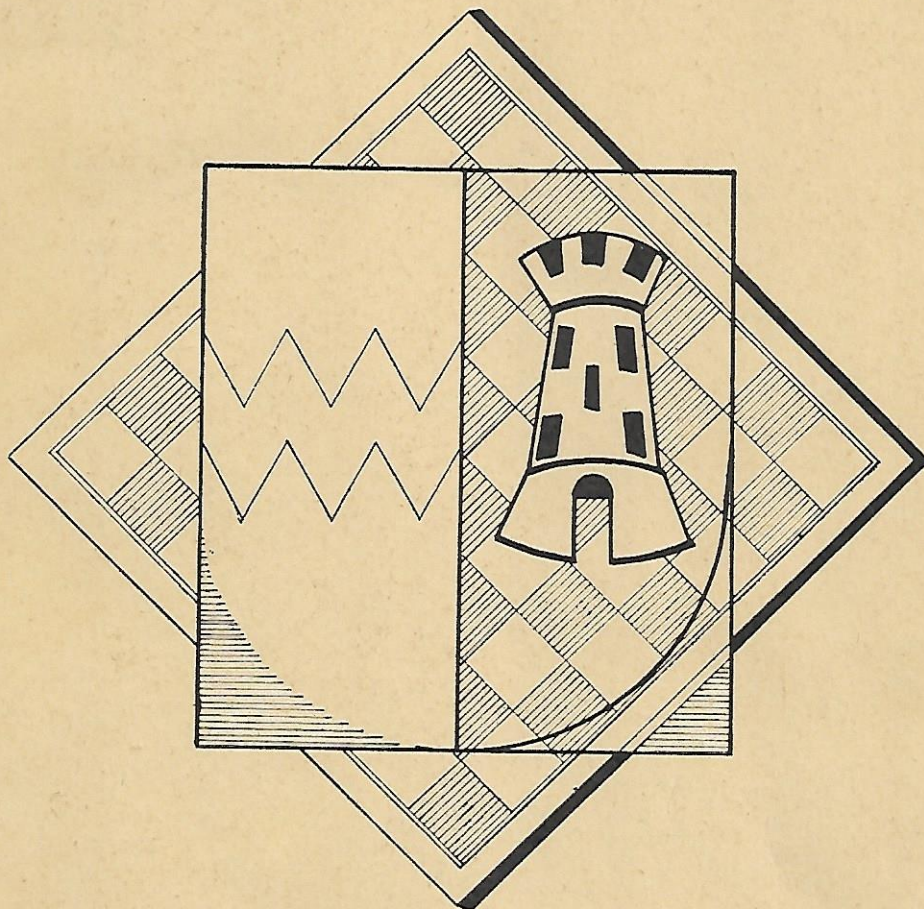


OVERSCHIE SCHAAKT



*Verenigingsavond elke vrijdag 20.00 uur.
Rotterdamse Rijweg 10, Overschie - Telefoon 15 76 20*

JUL '73

"OVERSCHIE SCHAAKT"

CLUBBLAD VAN HET SCHAAKGENOOTSCHAP "OVERSCHIE"
HOOFDREDACTEUR: R.J. de VRIJ jr., Buizerdhof 123, CAPELLE a/d IJSSEL, TELEFOON 010-507734

BESTUUR:

VOORZITTER: J.A.W. Hammer
Noordeindseweg 1d - Berkel
tel. 01891-3620

SEKRETARIS: D.W. Smit
Postbus 144 - Diemen
tel. 020-928971

PENNINGMEESTER: M. Degeling
Patijnstraat 14c - Rotterdam-3008
tel. 010-156095
Girorekening 69.33.89 t.n.v.
Penningmeester S.G. Overschie

WEDSTRIJDLEIDER - extern: J. v.d. Vaart
Albertine Agneslaan 202
tel. 010-358000

WEDSTRIJDLEIDER - 1e team: J.P. van Steenis
West Sidelinge 296 - Rotterdam-3008
tel. 010-372153

WEDSTRIJDLEIDER - intern: A. Everwijn
Meidoornstraat 51 - Rotterdam-3011

COMMISSARIS MATERIAAL: F.F. v.d. Bergh
Mathenesserdijk 279a - Rotterdam-3006
tel. 010-259428

JULI 1973

VAN DE REDAKTIE

In dit nummer waarin ook een levenswerkje van Leo is opgenomen, wordt het bezoek van Kiel-Ost verslagen.

Fraaie kleurenfoto's door Rinus van dit bezoek gemaakt zijn op de clubavonden te bezichtigen en te bestellen.

R.J. de VRIJ

KIEL-OST 1973

Het feest zit er weer op. In verenigingsverband hebben we eindelijk weer eens iets anders gedaan dan sxhaken in welke vorm dan ook. Behalve het met genoeg terugdenken aan dit festijn rest ons nog het verslagleggen voor de leden en belandstellenden die niet van de partij konden zijn.

Het zal hen ongetwijfeld zeer spijten.

Dit jaar waren wij aan de beurt om onze vrienden uit Kiel te ontvangen en voor hen was het volgende, globale, programma opgesteld.

- vr. 18 mei 1973 Opvangen bus in Reeuwijk.
 's Avonds begroeting van het gezelschap bij het een of
 ander drankje.
- za. 19 mei Bezoek aan Europort en Eurorama met aansluitend lunch
 in kantine Bank Mees en Hope, gevolgd door een match
 aan 25 borden.
 's Avonds gemütliches zusammen zijn met dansen in
 Mucica.
- zo. 20 mei Bezoek aan bloemententoonstelling Keukenhof en
 afscheidslunch in Avifauna.

Verslaggevers zijn voor de div. evenementen: Degeling, v.d. Bij, Blonet, v. Musscher, Takkenberg, Heleen Bangert en Degeling.

Ja, dat opvangen vrijdag had nogal wat voeten in de aarde. Met de ervaring van drie jaar geleden nog in het achterhoofd, waren de Duitsers extra vroeg uit de veren gekomen en half vijf was het "Abfahrt nach Holland". Ze waren + 3 uur in Reeuwijk en belden toen naar van Musscher. Die was echter om die tijd al met Degeling en Hammer in diens Mercedes gestapt om nog een stel Metro-kaarten te kopen, mevrouw Hammer op te halen en dan te zorgen om 4 uur, als afgesproken, in Reeuwijk te arriveren.

Bij Hammer thuisgekomen werd ons gemeld dat de Duitsers gebeld hadden en inmiddels in hun hotel waren angekommen.

Wij verbaast en dus op weg naar het hotel, waar bleek dat er geen Duitser was. Dus bellen en informeren. Inmiddels was het al kwart voor vier voor wij toch naar Reeuwijk konden. Daar kwamen we, mede door het juist begonnen spitsuur natuurlijk te laat aan.

Gelukkig hadden onze vrienden uit Kiel het geduld op kunnen brengen om te wachten en begeleid door van Musscher gingen zij nu naar hun hotel.

Nou, dat had veel voeten in de aarde, dat onderbrengen en op de een of andere manier was er toch weer iets niet geheel in orde met de kamers.

Alles lostte zich tenslotte op doordat wij een extra kamer huurden.

Toen keerde de rust weer.

Hoe het programma verder verliep kunt u vernemen van de andere schrijvers/schrijfster.

M. DEGELING

BEGROETING

Vrijdag 18 mei 1973 om 20.00 uur was de informele bijeenkomst gepland in het restaurant "Schuttershof" op het Zuidplein. Omstreeks half negen aangekomen was er niets te merken van enige bijeenkomst van welke aard dan ook.

Naarstig aan een kelner gevraagd in welke zaal de schaakvrienden van Kiel-Ost en Overschie elkaar zouden ontmoeten. Het was een vlotte jongen die

direkt begon met te vertellen dat hij net een mijnheer Burg of Bergh aan de lijn had gehad en dat het feest nietdoorging. Dan sta je toch wel even vreemd te kijken, zeker als je geen bekende ziel uit Overschie ziet.

Toen hij begon door te slaan bleek hij telefonisch even een "vluiggertje" met die mijnheer Burg of Bergh te hebben gespeeld en nog te hebben gewonnen ook, terwijl hij geen paard van een koe (toren) kon onderscheiden. Daardoor beseftte ik dat hij link in de maling stond te nemen.

Hij verwees mijn vrouw en mij tenslotte naar boven en de eerste indruk was dat het een gezellige boel kon worden. Boven aangekomen werden wij echter opgevangen door een als een klomp ijs aandoende kelner, waardoor onze stemming eveneens onder het nulpunt zakte. Gelukkig duurde onze bevroren toestand niet lang wantal spoedig kwamen onze Duitse vrienden en hun warme vriendschap deed ons weer ontdooien.

Vrolijke kreten werden bij herkenning van oude bekenden gehoord. Jammer alleen dat er relatief weinig Overschieënaars aanwezig waren. Moet dat nu ? Bij zo'n gelegenheid, die maar sporadisch voorkomt, moet toch minstens de helft van het aantal leden aanwezig zijn. (Vergeet niet dat die avond ons zomertoernooi begon. RED.)

Hoe het ook zij, het was gezellig toeven in "Schuttershof", de borrel was goed en tenslotte zocht iedereen, ik dacht zo, erg tevreden zijn kooi op om weer fit de volgende "drukke" dag aan te kunnen.

L. v.d. BIJ.

NAAR DE EUROPOORT.

Dat onze schaakvrienden uit Kiel de eerste maal al op onze haven uitgekeken waren, was natuurlijk niet waar. We hadden nog meer voor hen in petto. En zo reed hun bus onder escorte van voorzitter Hammer en enkele onzer clubleden op de zonnige zaterdagmorgen langs Waalhaven en langs de eindeloze stapels containers, door de smog van de raffinaderijen en ICI naar het heuveltje van het voormalig reservaat "De Beer". Daar was een nieuw paviljoen verrezen, waarbinnen en waaromheen wel wat te zien was.

Ha, daar konden de Sleeswijkers eens uitwaaien en een frisse neus halen. Maar toen hun daar een film werd voorgetoverd van de aanleg der nieuwe havenarmen en van de Maasvlakte met havens (met duitse toelichting nog wel, "bitte schön"), toen werden ze helemaal stil. Steeds minder hoorde ik: "bei uns in Kiel".

Het was dan ook even wat! Prachtig voorbereidend werk in het waterbouwkundig laboratorium. En hoe nauwkeurig werd het dijklichaam aangelegd. Werk-schepen van allerlei model en handige constructie. Grote betonkubussen, die netjes uit hun mal werden gestroopt en precies kwamen waar ze liggen moesten. Wat een combinaties, wat een strategie ! Wat een solide verdedigingslinie tegen onverhoeds geweld van wind en water! En wat een kolossen van schepen konden nu de Europoort binnenvaren!

Later bij de koffie en het gebak (mit Sahne) kwamen de tongen los. Zoiets hadden onze gasten toch nog niet eerder gezien. Dat de Hollanders veel land uit water wisten te halen, was hun wel bekend, want van Zuiderzee en Ysselmeerpolders hadden ze wel eens gehoord.

Maar dat hele stukken zee tot moderne havens werden omgetoverd, was nieuw voor hen. Het zat er gezellig, daar in Eurorama. Vrij wat schepen voeren de Waterweg op. Dat bracht het gesprek op reizen en trekken. Ervaringen werden uitgewisseld. Te vlug ging de tijd voorbij.

Kom, we moesten maar eens gaan, want de grote strijd 's middags, wachtte. Buiten zag ik één der dames steentjes zoeken. Nee, geen betonkubussen, maar mooie gladde stenen, zoals David ze bij elkaar zocht voor hij Goliath te lijf ging. Wat was onze "Kielerin" van plan ?

Was ze zo onder de indruk van het Hollandse intellect, dat ze een bijbels strijd plan tegen Overschie wilde uitwerken ? Het heeft haar dan toch niet gebaat, want de grote klap kwam 's middags van de kant van de gastheren. En hoe ! Maar het uitstapje was de moeite waard.

Hulde aan de organisatoren.

J. BLONET

S.G. OVERSCHIE - KIEL-OST

17½ - 7½

=====

Zaterdagmiddag, 19 mei 1973. De ontmoeting tussen 25 spelers van Overschie en evenzovele opponenten uit Kiel. Het hoogtepunt van de 2-jaarlijkse ontmoeting tussen de beide verenigingen. Was het wel het hoogtepunt ? Was deze massakamp wel het belangrijkste evenement uit dit long-weekend-gebeuren ? Ik betwijfel het ten zeerste. Hadden de duitse gasten wel hun sterkste spelers meegenomen ? Was het niet zo, dat wij twee jaar geleden ook bij lange na niet het sterkste team in de gelederen hadden, toen we naar Kiel trokken? Is de thuisclub niet altijd in het voordeel, wanneer het om zulk een evenement gaat ?

Toegegeven, dat is de afgelopen jaren wel gebleken, dat Overschie over het geheel genomen, veel sterker is, maar is het eigenlijk wel belangrijk ? Is het niet belangrijker, dat er in die jaren een buitengewoon prettig en gezellig menselijk contact is ontstaan tussen twee verenigingen uit twee buurlanden ? Dat zij, die de tot nu toe gehouden 3 ontmoetingen hebben meegemaakt (ik bedoel, alles hebben meegemaakt, niet alleen de schaakmatch) met verlangen uitzien naar het jaar 1975, wanneer Overschie weer naar Kiel gaat ?

Daarom ben ik tijdens de laatste jaarvergadering zo uitgevaren en heb ik voor deze ontmoetingen op de bres gestaan. De Overschie-spelers hebben het begrepen en van deze plaats bedank ik allen, die, zij het te elfder ure, hebben meegewerkt aan het slagen van deze ontmoeting. Bedankt mannen !

Nu al hoop ik, dat in 1975 de belangstelling minstens zo groot zal zijn. Ik van mijn kant zal zien, dat ik de data zo spoedig mogelijk weet, opdat U deze dagen kunt vrijhouden.

Omtrent het verdere gebeuren wordt U elders in dit blad bericht, zodat ik me nu zal beperken tot hetgeen zich zaterdagmiddag, 19 mei in de kantine van Bank Mees & Hope heeft afgespeeld. Zo goed was daar de opkomst, dat enkele bestuursleden van meespelen moesten afzien om alle aanwezige Overschiespelers van een plaats achter het bord te voorzien.

Persoonlijk twijfelde ik vooraf niet aan een overwinning voor de onzen. De punten moesten naar mijn mening van de hogere borden komen. Immers, aan de eerste 10 borden zaten onze betere spelers. Hier werd dan ook 7½ punt gescoord. Alleen ons aller Wout liet het liggen tegen de heer Pomplun. De Vrij jr., Kandelin en Everwijn namen met de half genoeg.

Ik hoop dat ze dit in de vaderlandse competitie niet zullen doen. Wat me verbaasde was, dat de overige 15 spelers erin slaagden 10 punten binnen te halen. Alleen Takkenberg (hoe bestaat het, die man doet niets anders dan schaken), van den Bergh, Vennink en Groen verloren. - Toch leuk gespeeld, meneer Groen ! -

Bangert en Klapwijk waren met remise tevreden, Bangert zelfs zeer vroeg. Al met al 15 overwinningen, 5 remises en 5 verliespartijen. Niet gek. Voorzitter Hoffman heeft geluk gehad dat hij tegen Takkenberg speelde. Hij had graag tegen ondergetekende gespeeld. Of hij dan ook gewonnen had?

Aan deze wedstrijd ging de officiële ontvangst vooraf. Aanwezig waren o.a. de heer Eppenga namens Bank Mees & Hope, de heer Dijk namens de RSB en de heer Vijgeboom van Charlois, die voor ons de ontmoeting via de pers wat zou uitdragen.

Tot slot is hier een woord van dank op zijn plaats voor de buitengewone service, die directie en personeel van Bank Mees & Hope ons hebben geboden.

Niet alleen wij, maar ook de duitse gasten waren sprakeloos over de geboden gastvrijheid en het onthaal in de schitterende kantine. Hierbij zónk de overwinning van Overschie op Kiel-Ost met $17\frac{1}{2}$ - $7\frac{1}{2}$ eigenlijk een beetje in het niet.

de Vrij - Schuchardt	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$	Kleinjan - Glowienka	1-0
Lievaart - Kreher	1-0	Oosthoek - Pirsig	1-0
Smit - Zimmerman	1-0	Bangert - Kweselei	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
v.Veen - Pomplun	0-1	Klapwijk - Schmidt	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
Kandelin - Zippel	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$		
Blonet - Stürken	1-0	Vennink - Sass	0-1
Everwijn- Duus	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$	de Vos - Barduna	1-0
Krop - Starman	1-0	Dijk - Frau Herder	1-0
de Jong - Grahner	1-0	Oosterom - Weber	1-0
Beaufort - Deutschendorff	1-0	Groen - Liborius	0-1
Takkenberg - Hoffmann	0-1	vd Bij - Garbowski	1-0
vdBergh - Baumast	0-1	Geldhof - Domagalski	1-0
vd Vaart - Kummerfeldt	1-0	vdHauvel - Frau Harder	1-0

Ed. van MUSSCHER

Uit deze match een partij. Het werd het duel tussen Blonet en Stürken aan bord 6.

<u>J. Blonet</u>	<u>H. Stürken</u>	Cordell-variant van het Spaans
1. e2-e4	c7-e5	
2. Pg1-f3	Pb8-c6	
3. Lf1-b5	Lf8-c5	
4. 0-0	...	Hiermee ontstaat de Cordell-verd.
4. ...	Pc6-d4	4. c3 is gebruikelijker en sterker.
5. Pf3xd4	Lc5xd4	
6. c2-c3	Ld4-b6	wit veroverd met tempo-voordeel het centrum.
7. d2-d4	c7-c6	zwart behandelt de opening wel heel erg passief en verliest nodeloos tempi.
8. Lb5-a4	Lb6-c7	

- | | | | |
|-----|----------|----------|---|
| 9. | d4-d5 | Dd8-f6 ? | |
| 10. | Pb1-d2 | Pg8-e7 | |
| 11. | Pd2-f3 | h7-h6 | de stelling van zwart komt onder zware druk. Er dreigde onaangenaam Lg5 |
| 12. | c3-c4 | b7-b6 | |
| 13. | b2-b4 | Lc8-b7 | Blonet pakt het fors aan. |
| 14. | Lc1-b2 | 0-0 | |
| 15. | Dd1-c2 | Tf8-d8 | |
| 16. | Ta1-d1 | Ta8-c8 | de ontwikkeling is afgemaakt - het het vuurwerk kan losbarsten. |
| 17. | d5-d6 ! | Lc7xd6 | wit geeft een pion voor open lijnen |
| 18. | Td1xd6 ! | Df6xd6 | en gooit er nog een kwaliteit tegenaan. |
| 19. | c4-c5 | ... | sterker dan onmiddellijk slaan op e5 het nu versmade pionnetje komt nog wel. er dreigt nu o.a. Lb3 waarna het punt f7 erg zwak wordt. |
| 19. | ... | Dd6-f6 | |
| 20. | Pf3xe5 | ... | dit is beter dan slaan met de looper |
| 20. | ... | Df6-h4 | weet u een beter veld ? |
| 21. | La4-b3 | Pe7-d5 | wanhoop |
| 22. | e4xd5 | c6xd5 | |
| 23. | Dc2-f5 | f7-f6 | |
| 24. | Pe5-g6 ! | Dh4xb4 | |
| 25. | Pg6-e7 + | Kg8-f7 | |
| 26. | Pe7xc8 | Db4xc5 | |
| 27. | Tf1-c1 | ... | mokerslagen |
| 27. | ... | Dc5-b4 | |
| 28. | Lb3xd5 | Lb7xd5 | |
| 29. | Df5xd5 | Kf7-g6 | |
| 30. | Pc8-d6 | ... | er dreigt Df5 mat |
| 30. | ... | Db4-f4 | |
| 31. | Dd5-d3 + | Kg6-h5 | de koning komt uit zijn schuilplaats |
| 32. | Tc1-c4 | Df4xd6 | |
| 33. | Dd3-f5 + | | zwart geeft op. Na 33. ..., g5 gaat hij geforceerd mat. 34. Th4+!, Kxh4. 35. Dh3 mat. |

J. BLONET

DANSEN IN MUSICA

Of is het juist te spreken over het dansfeest in Musica ? Naar mijn mening is het wel een feest geworden en niet in de laatste plaats door onze gasten.

Het is anders wel een overgang hoor. Van het ernstige schaken 's middags naar het wervelende gedoe 's avonds. En dan zijn er nog mensen die denken dat schakers niet kunnen dansen. Althans, één van de aanwezigen vergiste zich hierin helemaal. Dat was, ik zal maar vrouw en paard noemen, mevrouw van Steenis. Dit dacht kennelijk: "Die Takkenberg kan geen mallemoer van schaken, dus die zal wel goed kunnen dansen. Ik zal hem er maar vlug bij slepen".

Wat een vergissing. Het bleek al snel dat hij toch maar beter kan gaan zitten. Schaken dan !

Ook schrijver dezes maakte een vergissing. Hij had een bejaarde dame versierd, dit met het oog op zijn eigen leeftijd. Tijdens het dansen deed hij zijn uiterste best, de, een pietsje wantrouwend kijkende, dame in zijn allerbeste Duits, dat zelfs sommige Duitse gasten min of meer begrepen, op haar gemak te stellen. Af en toe knikte ze heel begrijpend, alsof ze wilde laten weten: "Ja kereltje, ik heb je bedoelingen wel door." Achteraf bleek de dame een Nederlandse te zijn.

Ik stond overigens wel versted hoe onze gasten het tempo vol hielden. Er waren enige heren op leeftijd, van wie er één al over de zeventig was, die geen dans oversloeg. Wat een conditie! En wat dacht u van die dame in lange rok en witte bloes. Herinnert u zich haar nog? Wat die op de vloer bracht was toch professioneel. Af en toe kon ze zelfs voor een vrouwelijke Spaanse matador doorgaan.

Al met al, een dansavond, dacht ik, die zeer geslaagd mag worden genoemd. Ik ben er daarom van overtuigd dat onze gasten zich bijzonder hebben geamuseerd. En dat was toch het doel waar-naar wij streefden.

G. TAKKENBERG

EEN BEZOEK AAN DE KEUKENHOF

Een van de hoogtepunten uit de vele attracties die wij (ze zegt "Wij"! Waarom komt ze niet schaken? RED.) onze gasten uit Kiel hebben aangeboden was het bezoek aan de Keukenhof.

Het beloofde een gezellige dag te worden, destemee omdat het weer meewerkte en onze gasten tevreden schenen te zijn over de goede ontvangst. De reis verliep voorspoedig en plus minus 10.00 uur arriveerden wij voor de poorten van de Keukenhof. Tot 12 uur mochten wij er rondwalen. De duizenden bloeiende bloemen vormden een kleurrijk tafereel dat aller aandacht trok. De Kielenaren waren verrukt en raakten niet uitgepraat over dit mooi aangelegde bloemenpark te Lisse. Het was overigens geweldig druk. Van heinde en ver waren de vele bezoekers gekomen, hetgeen duidelijk bleek uit de vele talen die men links en rechts hoorde spreken.

Dankzij de goede zorgen van de heren Degeling en v.d. Bergh verliep alles volgens wens. Er werd driftig gefotografeerd, o.a. door de heer Degeling. ("Onze" Heleen staat er magnifiek op, al zeg ik het zelf. RED.). Nadat we een gedeelte van de Keukenhof gezien hadden kwamen we bij een terras waar we gezellig met "ons" Duitse echtpaar koffie (en bier!) hebben gedronken.

Al gauw kwamen er meer groepjes bij. Veel te snel liep het tegen twaalven en dus moest de weg terug worden ingeslagen. Helaas, want we hadden het best naar de zin in de Keukenhof. Ook vele Duitse vrienden lieten doorschermen het jammer te vinden het kleurige en geurige schouwspel de rug te moeten toekeren. Er was echter geen tijd over in het schema en we moesten naar Avifauna voor de lunch, geregeld door van de Bergh, die zo langzamerhand voor ons klaar stond.

Al met al een geslaagde en gezellige ochtend.

HELEEN BANGERT

TOT BESLUIT

De weg terug voor de Kielenaren, werd goed beschouwd op dat moment ingeslagen. Tussen Lisse en Hillegom werd nog even gestopt teneinde een geurige herinnering, in de vorm van een bloemenslinger, te kopen. Daarna ging het spoorlags naar Alphen a/d Rijn. Via Nieuw Vennep langs de zuidelijkste punt van de Westeinderplas, bereikten we Alphen precies op de afgesproken tijd. De lunch stond gereed en de tafels zagen, we konden niet anders zeggen, er goed uit. Krentenbollen en broodjes, vlees, kaas en jam, alles was er.

Tweemaal werd er koffie geserveerd, hetgeen ondergetekende in appelsap liet vertalen. Maar wie had het anders van hem verwacht? Er is overigens aan deze lunch een mysterie verbonden. In de Keukenhof waren we, Duitsers en Nederlanders, met 65 man. Dat aantal werd aan de hand van de toegangskaartjes gecontroleerd en juist bevonden. Wie schetst onze verbazing toen bleek dat er in Avifauna 66 man (en vrouw) aan tafel kwamen. De heer en mevrouw de Vrij sr. waren de weg naar Alphen kwijt geraakt en kwamen met forse vertraging aan. Inmiddels had bijna iedereen gegeten. Maar, en nu komt het, er was maar één bestek over ??? Snel werd een bord en bestek voor de De Vrij's extra gearrangeerd, maar het bleef een raadsel ondanks zorgvuldig tellen en hertellen.

Vanzelfsprekend werd, nadat een ieder naar genoegen van de voorraad etenswaren had genoten, door de beide voorzitters nog een rede afgestoken. Hammer sprak de wens uit dat de Kielenaren het deze dagen naar hun zin hadden gehad en van het deels leerzame Eurorama, deels aangename Keukenhof en dans programma hadden genoten. Hij wenste onze Duitse gasten een voorspoedige thuisreis en schonk Frau Hoffmann een bos bloemen om zijn woorden te ondersteunen.

In zijn dankwoord getuigde Erste Vorsitzende Herr Hoffmann voor het gebodene en herhaalde zijn invitatie voor een tegenbezoek in 1975. Gedachtig aan de spreuk "Sag' es mit Blumen", die ook in Duitsland opgeld doet, schonk hij de dames Hammer en van Musscher een bos bloemen, waarbij hij tot grote hilariteit in eerste instantie de bloemen van zijn vrouw wilde teruggeven.

Om ongeveer half drie werd opgebroken maar het afscheid nemen duurde opvallend lang. Velen hadden blijkbaar moeite er een punt achter te zetten. Tegen drie uur werden onze Duitse vrienden door van de Bergh en Degeling op gang geholpen en naar de "Autobahn" geleid. Het luide claxonsignaal ten afscheid klonk mij nog lang daarna in de oren.

Dat was het einde van een mijnsinziens bijzonder geslaagd weekend.

Rest ons nog dank uit te spreken aan allen, die aan het welslagen daarvan het hunne hebben bijgedragen. Acte de présende gaven de heer en mevrouw van de Bij (notatieboekjes!), Blonet, Oosthoek, Bangert met Heleen, de Vrij sr. en natuurlijk diverse bestuursleden. Van RSB-zijde was daar de heer Dijk met echtgenote en tijdens het dansen was ook de KNSB, in de persoon van Kouwenhoven, vertegenwoordigd. Best mogelijk dat ik bij deze opsomming namen vergeten ben, daarvoor mijn excuses. De dank van het bestuur is er niet minder om.

Nogmaals DANK !

M. DEGELING

GEMENGDE BERICHTEN

Op 23 juni werd Sonja Engelfriet geboren.

Zo is het sinds het vorige clubblad verstoorde biologische evenwicht weer hersteld.

In het volgende nummer zal worden aangetoond dat verdedigen gemakkelijker is dan aanvallen.

George Duroy.

NEDERLANDS KAMPIOENSCHAP 1972

(Het eerste deel van dit artikel dat wat verlaat gepubliceerd wordt, slaat op een verhaal in het clubblad van vorige zomer, waarin ik vertelde dat Daan, die van Krop verloren had, aandrang op diskwalificatie van Krop, inplaats van Wesselius voor hem in te laten vallen: een gekleurd verhaal.)

Het is uiteraard niet mijn illusie een actueel verslag over het al maanden geleden gespeelde Koffiemelktoernooi te leveren, maar in het kader van de door mij met voeten getreden "Duidelijkheid" past wellicht enige rectificatie en explicatie. Hoewel op de lijst van deelnemers de naam Smit ten onrechte nog ontbreekt, zal ik met Daan beginnen. Uit mijn vorige stukje in ons geliefde en door Degeling zo trouw gevulde Klupblad zou u de indruk gekregen kunnen hebben, dat Daan door te eisen dat Henri gediskwalificeerd moest worden, een negatieve skore aan goedwil bij mij behaald zou hebben, waarna ik mij in het skribale gewroken heb.

Mis. Inderdaad was er onder de deelnemers wel enige oppositie tegen het voorstel van Van Steenis om Wesselius in te laten vallen voor Krop, ook van de kant van Daan, maar het besluit om het duo Krop-Wesselius buiten mededinging mee te laten doen is om louter organisatorische redenen genomen. Ik heb echter uit mijn jeugd de tik over gehouden om mijn handelen met onjuiste motiveringen en een Latijnse terminologie te adstrueren. Mea Culpa.

Wat betreft Withuis, door zettters ook wel Wilthuis genoemd, het volgende: Het toernooiboek van het Friese Vlag Toernooi is door deze makker verzorgd in een stijl die ik oubollig genoemd heb. Het boekje heb ik verscheidene malen doorgewerkt omdat het hij fascineerde om de volgende redenen:

Het partijmateriaal.

De psychologische aspecten die ik er in meen te vinden.

De genoemde oubollige stijl.

Het verbazingwekkende feit dat Zuidema het gewonnen heeft.

Het lijkt me aardig een viertal partijen met de commentaren van Withuis te bespreken, waarvoor ik heb uitgekozen de partijen Hartoch-J.Timman, Zuidema-J. Timman, Zuidema-T.Timman en Hartoch-T.Timman.

In de tweede ronde speelde Hartoch met wit tegen Jan Timman, naar later bleek was dit de enige partij van Hartoch die tot een beslissing kwam, de overige 10 eindigden in remise.

Omdat deze keer het gevaar bestaat dat ik goed begrepen word zal ik de achtergrond van deze vredelievendheid zoals ik dit vermoed in het algemeen in een keuzemogelijkheid vervatten:

De betrokken speler voelt weinig agressie jegens zijn tegenstanders en heeft helemaal niet de behoefte hen te verslaan omdat dat mogelijk als minder prettig door hen ervaren zou worden.

De betrokken speler heeft een zodanig gevoel van eigenwaarde dat het hem onverdraaglijk voorkomt van iemand te verliezen, terwijl hij zijn superioriteit al bewezen acht wanneer de ander niet in staat gebleken is van hem te winnen.

Uiteraard zijn dit, evenals armen en benen, medisch gezien extremiteiten.

Wat betreft de partij het volgende: ik vind de opzet van Timman vrijwel geniaal in die zin dat zijn partijopzet in strijd is met de eenvoudigste wetten en principes van de opening. De creatieve en inventieve bijdrage van Hartoch in het bijzonder in de openingsfase lijkt me verwaasloosbaar en het commentaar van Withuis wat ik citeer lijkt me misplaatst:

Toen de partij Hartoch-J. Timman 16 zetten oud was, had de witspeler 50 minuten bedenktijd verbruikt, zwart 2 uur en 12 minuten. Het slot van het duel speelde zich in wederzijdse tijdnood af; zo pijnlijk precies moest Hartoch door een woud van zevenklappers het beloofde land zoeken en zo vindingrijk-knokkend voor elke nuance in het giftigst denkbare vlak vocht Jan Timman voor een verloren zaak.

Dat hij een objectief onhoudbare situatie te beheren had, lag: a. aan Hartochs heel knappe opening en b. aan Timmans onwil dit te erkennen. Hij rukte met drie dubieuze zetten aan de ketting; daarbij was hij onduldbaar ver gegaan. Hartoch bestrafte het:

Ik zal nu aan de hand van de opmerkingen van Timman illustreren dat dit ophemelen van Hartoch misplaatst is.

Wit: R. Hartoch

Zwart: J. Timman

1. d4 Pf6 2. Pf3 b6 3. g3 Lg7 4. Lg2 c5 5. 0-0 cd4 6. b3

Dit is nu de enige zet waar wat aan zou kunnen kleven dat de kreet: "Heel knappe opening van Hartoch" rechtvaardigt, ware het niet dat 6. Pd4 wegens ruil van de witte lopers niet in aanmerking komt en 6. Dd4 door Pc6 op tempo-verlies gaat lijken.

Er komt nu een poging tot pionwinst van Timman die overal mee spot: Afruil van de fianchettoeloper, ongeveer het enige actieve stuk, tegen een paard in een minder ontwikkelde stelling om een pion te winnen en hij krijgt er nog spel door ook.

6. ..Lf3 7. Lf3 Pc6 8. Lb2 e5 9. c3 e4 10. Lg2 dc3 ?

Hier zegt Timman van dat het te scherp is, als alternatief noemt hij 10..d5 met teruggave van de pion.

11. Pc3 d5 12. f3 ?

Positioneel gezien volgt Hartoch na zijn zesde zet het principe van aanval op het vijandelijke centrum om lijnen te openen voor de aanval omdat hij veel beter ontwikkeld staat. Timman heeft op zijn pionnetje gespeeld. Dat hij hierbij te ver gegaan is, geeft hij zelf aan. 12. Tc1, en nu :

a. 12.. Tc8 13 Lh3

b. 12.. Dd7 13 Pe4 Pe4 14 Le4 de4 15 Dd7 Kd7 16 Tfd1 Kc7 17 Le5 Kb7 18 Td7

c. 12.. Lc5 13 Pa4 Dd6 14 Lf6 gf6 15 Pc5 bc5 16 Le4

d. 12.. Le7 13 Pd5 Dd5 14 Dd5 Pd5 15 Le4

12..Lc5 13 Kh1 h5

Timman vindt dat hij hier beter op zijn pion had kunnen gaan zitten door 13..e3 bv. 14 f4 Ld4 , maar dat lijkt me discutabel, ik geloof zelfs dat wit onmiddellijk 15 Pd5 kan spelen 15..Lb2 16 Dc2 Tc8 17 Db2 Pd5 18 Tfd1 Pce7 19 Dg7 Tg8 20 De5 en zo te zien win je je stuk terug met aanval en een pluspion, maar er kan een lek in zitten.

14 fe4 h4 15 Pd5 Ph5 ?

Dit is een onmiddellijk verliezende zet. Gespeeld omdat Timman zich vercombineerde. In deze stelling heeft hij een hoop tijd gekonsumeerd om 15..Pe4 door te rekenen, maar dat vond hij te ondoorzichtig. Jammer, zoals hij aan geeft: het is hoofdzakelijk om zijn nu volgende varianten dat ik deze partij eerder als een werkje van Timman dan van Hartoch wil zien.

Uitgaande van 15 .Pe4 :

- a. 16 Lg7 Pg3 17 hg3 hg3 18 Lh8 Dh4 en mat
- b. 16 Le4 hg3 en nu:
 - 1) 17 e3 Th2 (17.Dh4 faalt op 18 Pc7 Ke7 19 Tf7 Kf7 20 Dd5 en zwart gaat mat) 18 Kg1 Tb2 19 Df3 Pe5 20 Dg3 met moeilijk spel
 - 2) 17 Kg2 Th2 18 Kf3 g2 19 Pf6 Kf8 en zwart staat goed
- c. 16 Pf6 Pf6 17 Lc6 Kf8 18 Dd8 Td8 19 Tad1 Ke7 20 Td8 Td8 21 Lf6 gf6 22 gh4 Th8 23 Td1 a5 met een remisestandje.

Dit is natuurlijk niet allemaal achter het bord uit te rekenen, als het meezit gok je goed in zo'n stand en je heet Tal, als je verkeerd gokt verlies je. Met deze varianten wil ik het commentaar bestrijden: "Hij rukte met 3 dubieuze zetten aan de ketting, daarmee was hij onduldbaar ver gegaan. "Want als Timman hier de goede had gekozen was deze partij een hele fraaie geweest. Withuis heeft natuurlijk alleen journalistieke pretenties, maar van Timman blijf je af.

16 e3

Dit heeft zwart overzien. Er is geen mat na 16..Pg3 17 hg3 hg3 18 Kg1 Dd5 19 Dd5 Le3 omdat de toren er tussen kan. Nu probeert zwart nog wat te rommelen.

16..Dg5 17 Pc7 Ke7 18 Pd5 Ke8 19 Pc7 Ke7 20 Pd5 Ke8

Een vraag waar alleen Rinus het antwoord wel op zal weten: Om welke formele reden eiste Timman hier geen remise op voordat hij zijn 20e zet uitvoerde ?

21 Tf5 Pg3 22 hg3 hg3 23 Kg1 Le3 24 Kf1 Dh6 25 Dg4 Ld4 26 Ld4 Pd4
27 Pc7 Kf8 28 Pa8 De3 29 Td1 g6 30 Tf7 Kf7 31 Dd7 Kf8 32 Dd4 33 Ke2 Th2
34 Dd6 Dd6 35 Td6 Tg2

In de tijdnoedfase heeft Hartoch zich nog bijna laten vergrappen, maar er blijven net genoeg pionnen op het bord voor de winst.

36 Kf3 Ta2 37 Kg3 Tc2 38 Tg6 (38 Td3 Tc8 en gefopt, nu sla je na 38..Tc8 op b6) 38..Tc3 39 Kf4 Tb3 40 Pc7 a5 41 e5 a4 42 e6 Tb1 43 Pd5 Te1 44 e7 Kf7 45 Tf6 Kg7

En hier zag Timman het in.

Dan volgen we nu de heroïsche strijd van de familie Timman tegen de onverslaanbare Ridder Hartoch.

In de 4e ronde vond het volgende gevecht plaats :

Wit: R. Hartoch
Zwart: T. Timman

1 d4 d5 2 Pf3 Pf6 3 g3 c6 4 Lg2 Lf5 5 0-0 h6 6 c4 e6 7 Db3 Db6 8 Pbd2 Pbd7 9 c5 Da6

Remise. Inderdaad staat wit niet best. Volgens de Orbaan-etikette mag je dan geen remise aanbieden, maar de angst om via b6 opgerold te worden zal wel te sterk zijn geweest. Het lijkt de partij Lievaart-Van Veen uit een ander bekend kampioenschap wel, hoewel daar zoals het hoort de beter staande van Veen de remise voorstelde.

De mooiste partij uit dit toernooi, hoewel ik in de opening iets niet snap, en tevens de beslissende partij in combinatie met de volgende die ik de merkwaardigste noem, speelden Zuidema en J. Timman. Uit dit toernooi heb ik de lering getrokken dat Zuidema, die ik ondanks zijn goede resultaten, niet hoog aansloeg, toch wel heel sterk schaakt.

Hij heeft wel niet het grootmeesterlijk inzicht van Timman, maar is bij uitstek pragmatisch. De vent speelt een heel venijnig schaak in het middenspel en heeft stevig eindspel in het hoofd. Bovendien is hij mentaal sterk, maar dat zou wel eens door de vertrouwde omgeving kunnen komen. Hij zat ook met zijn gezin in Friesland, en ik meen dat hij zijn resultaten hoofdzakelijk in Nederland behaalt en het daarbuiten laat afweten, maar dat is niet zeker.

In de twee partijen die ik van hem laat zien komt hij er niet helemaal als de geschetste crack uit naar voren, daarvoor zou ik zijn partijen tegen Ree en Enklaar moeten nemen, maar illustratief zijn ze wel.

In zekere zin is het jammer dat dit clubblad geen communicatiemiddel is. Vroeger heb ik nog wel eens een poging gedaan tot enig wederhoor te komen door in stellingen waar ik zelf niet uitkwam de vraag aan de lezers voor te leggen. Inderdaad is zo mijn contact met Jan de Jong begonnen. Tegenwoordig sta ik er anders tegenover.

Wel houden die dingen waar ik over schrijf me sterk bezig en zal ik er graag over van gedachten wisselen, maar primair is dit schrijven een middel om mezelf te dwingen mijn gedachten onder woorden te brengen en op deze wijze een bewuster inzicht in het schaakspel en wat daarmee samenhangt te krijgen. Ook moet ik een dosis pret kwijt, maar dat zal wel niet altijd overkomen. Wout verwijt me dat mijn grappen alleen begrijpelijk zijn voor insiders. Tevens geldt natuurlijk de definitie van kummunikatie: Kummunikatie is gestoord.

Dat neemt niet weg dat ik van anderen graag hun inzichten in het schaakspel zou willen leren kennen en waar mij dat achter het hord niet zo goed lukt, want er wint nooit meer iemand van me, verzoek ik u, het andere kluplid met inzicht, op uw beurt eens wat onbegrijpelijke dingen te publiceren.

Nu ik mij op deze wijze geheel gerechtvaardigd heb gaan we verder met de partij.

In de negende ronde gespeeld. Als Timman had gewonnen was hij gelijk gekomen met Zuidema.

Wit: C. Zuidema
Zwart: J. Timman

1. e4 g6 2. d4 Lg7 3. Pc3 d6 4. f4 Pf6 5. Pf3 c5

Dit is aan de scherpe kant;gebruikelijk is 0-0. Als wit nu slaat op c5 volgt (6 dc5) 6..Da5 7 Ld3 Dc5 8 De2 en wit staat beter omdat hij via Le3 de diagonaal g1-a7 herovert. Het nut van de dame-manoevre van zwart is dat hij een deel van het witte centrum opruimt zonder groot positioneel nadeel. Op de zesde zet met de pion terugslaan is hardstikke fout wegens dameruיל waarna de zwarte koning in een gatenkaas achterblijft. Op de zevende zet met de pion terugslaan heeft het grote bezwaar dat je de controle over e5, waar in de Pirc het hele zwarte spel op gebaseerd is, zonder kompensatie weggeeft.

6 e5 Pg4

Hier begrijp ik niets van. De variant is vaker gespeeld. Suttles moet 'm uitgekiend hebben en inderdaad volgt Zuidema een modevariantje waar Timman beter door komt te staan. Maar ik begrijp niet waarom hij hier niet op c5 slaat, omdat de dameuitval naar a5 nu geen kracht meer heeft (zwart dreigt geen Pe4 meer).

Ik vermoed dat er wel wat inzit als: 7 dc5 de5 8 Dd8 Kd8 9 h3 Ph6 en nu a. 10 fe5 Pd7 maar na 11 Pe4 zie ik de pion niet terugkomen (11..Pf5 12 g4)

b. 10 Pe5 Pc6 en zwart heeft misschien wel wat aan zijn lijnenoverwicht:

1) 11 Pc6 bc6 : zwarte diagonaal en b-lijn, snijpunt b2, maar geef mij maar wit

2) 11 Pd3 Pd4 en zwart heeft wat druk

3) 11 Pf3 Lc3 12 Ld3 om e4 te controleren en zwart heeft geen spel.

Dus terugslaan met de c-pion, maar we wisten al dat dat faalt op dameruil. Nu is het vervelende dat ik geen dokumentatie over openingen bezit, want ik vermoed dat er toch ergens iets inzit wat ik overzie. Zeg het maar weer, Jan.

7 Lb5 Ld7 8 e6? Lb5 9 ef7 Kd7 10 Pb5 Da5 11 Pc3 cd4 12 Pd4 Ld4

Als wit nu aanval zou krijgen was de grap 8 e6 gerechtvaardigd. Na 13 Dd4 Pc6 is het eerder zwart die aanval krijgt, dus :

13 Dg4 Df5 14 Df3 De6! 15 Pe2 Pc6

Nou, we zien het, met de laatste drie zetten zijn de witte dame en het paard teruggedreven, vooral De6 was een heel beste; het paard dat dreigend naar d5 stond te schijnen heeft nu geen enkele aanvalswaarde meer. Dameruil was slecht voor wit omdat het zwarte centrum daar nog door versterkt zou worden en wit heeft ontwikkelingsmoeilijkheden. De opening is weer eens voor Timman, maar nu gaat Zuidema de stelling ook doorkrijgen. Dat is moeilijk genoeg, omdat deze stelling niet bepaald wordt door in elkaar geschoven pionnen, maar de waarde van velden en lijnen. Wit gaat nu een actie beginnen om zijn loper enig uitzicht te geven, daarbij geeft hij het centrum weg en de f-lijn, maar hij krijgt zijn stukken er uit, zij het met positienadeel.

16 Tf1 Thf8 17 f5 gf5 18 Df5 Df5 19 Tf5 Lf6

Met zijn laatste zetten heeft wit zich wat bevrijd, en zowaar een stuk in het spel gebracht. Zijn taak is nu het snel ontwikkelen van de rest van zijn handel en zwart gaat proberen zijn overwicht in het centrum te vergroten, waartoe hij gebruik kan maken van de f-lijn, omdat hij daar eerder twee torens op krijgt dan wit. Het initiatief is in handen van zwart, en dat is een duurzaam voordeel.

20 Lg5 Lg5 21 Tg5 Tf7 22 0-0-0

Aan mijn vorige opmerking wil ik nog toevoegen dat ruil van de lopers de enige manier was waarop wit zijn stukken snel in het spel kan krijgen. Dat hij daarbij de f-lijn kwijtraakt doet er niet toe, want die kon hij toch niet houden. Kijk maar eens naar 20 Ld2 Tf7 21 0-0-0 Taf8 22 Tdf1 Lb2, alle pogingen op de f-lijn te opponeren falen wel op zo'n grap. Over de laatste zet van wit zegt Timman dat Kd2 hem beter lijkt, centralisatie is natuurlijk nooit weg.

22..Taf8 23 Pg3

Dit is de eerste zet van een plan waarbij Zuidema iets terug gaat doen. Hij kiest voor afruil van een paar torens, waarbij hij een overwicht op de koningsvleugel overhoudt en Timman in het centrum.